

BETEGÁPOLÓ IRGALMASREND
MAGYARORSZÁG

A tett, a tét! Húsvét hitében

Jézus fölbecsülhetetlen világosságot lobbantott a Földön.

Bátorsága és érzékenysége minden becsületes embert meggyőzött jó szándékáról. Szokatlanul mély és világos szavakat használt. Föltárta a világ szenvedéseinek okait, és a kölcsönös megbecsülésben és szeretetben látta az orvoslás egyetlen lehetőségét.

Az igazi kérdéseket a világ teszi föl. Halaszthatatlan kérdései vannak, amelyek az egész emberiséget érintik. A lét kérdései ezek.

Ilyen az eltömegesedés, amely kapcsolatainkat terheli, szinte lehetetlenné teszi, hogy ember és ember, nép és nép békeességben éljen egymással.

Ilyen a jéghideg erőszak, a bűnözés, amely nőttön-nő, a szellemi érdeklődés gyöngülése, amely mindennapos tapasztalat.

Ilyen a technikai civilizáció, amely soha nem-hitt reményekre jogosít fel, de a teljesítmények árnyékában pusztulás fenyegeti vizünket, levegőnket, földünket, környezetünket.

Ha Jézus Krisztus az egyedül érvényes, igaz és nélkülözhetetlen, akkor az Egyháznak és a keresztényeknek nem egy „új, másfajta” Krisztust kell hirdetnie, hanem ugyanazt a Jézust „másképpen” kell hordoznia tetteiben, jobban azonosulva Vele, s egyben a világgal.

A belső felismerések és a külső botrányok idejét éljük. A becsületes önvizsgálatban tárulnak fel sorban a kérdések. Az oly nehezen magára eszmélő és megosztottságától szenvedő világunkban, elegendő teret adunk-e Krisztusnak életünkben, s ezáltal a világban? A bennünk lévő szeretet elég-e arra, hogy a világ hidegségében meleget árásszon, nem feledve az Egyház mai önzetlenségét, szenvedését és véráldozatát?

Erre csak az képes, aki már nem mérícskéli az életét, nem latolgatja, hogy „miért” és „mivégre”, hanem él és cselekszik, mint küldött, akit Krisztus bízott meg azzal, hogy örömhírt és igaz szavakat adjon a világnak, és szállást készítsen a szeretet és a szabadság szellemének, ami arról ismerszik meg, hogy sugarában növekedni kezdenek az emberek, mint növények a Nap alatt.

Ez a szemlélet megteremti azt az emberi magatartást, amely a világ mértékére szabott, de ugyanakkor Isten szándékait tartja szem előtt.

Ha Isten kimondhatatlanul „nagyobb” és „több” a világnál, akkor nem fogadhatunk el mindent, amit a világ nyújt, és elutasítunk mindent, ami akadályt gördít az istenszeretet és emberszeretet útjába.

A hívő ember éber figyelmével és szeretetével élünk a világban, Isten nagyobb dicsőségére és embertársaink javára, megteremtve a társadalom vallási, lelki, kulturális alapjait.

Krisztus agóniájából támadt üdvösséget ünneplő Húsvétot kívánok.

Budapest, 2018 Húsvétján

P. Kozma Imre OH
Prior, Delegat